Ankenævnet *for* Forsikring

Den 26. september 2018 blev i sag nr. 90783:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 19/4 2017 til nævnet har klageren bl.a. anført:

> "**Sagsfremstilling**
> Efter fald på badeværelse i sep/2014, beskadigedes mit knæ og har stadig gener i det. Tryg ville ikke anerkende årsagssammenhæng og vurderer min méngrad til under 5 %.
>
> **Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?**
> En anerkendelse af årsagssammenhæng og en méngrad på 5-7 %."

Selskabet har den 17/5 2017 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

> "Det er fortsat vores vurdering, at der ikke er årsagssammenhæng mellem det at kundens knæprotese løsner sig og hendes fald på badeværelsesgulvet. Vi har imidlertid valgt at forelægge sagen til uvildig vurdering i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Vi vender tilbage så snart der foreligger en udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring."

Selskabet har den 17/4 2018 til nævnet bl.a. anført:

> "Vi kan oplyse, at vi har modtaget en udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, hvoraf det fremgår, at méngraden vurderes til mindre end 5% på grund af manglende årsagssammenhæng. Da dette er i overensstemmelse med vores vurdering af sagen, foretager vi os ikke yderligere."

Til dette har klageren fremsendt mail af 15/5 2018, hvori det bl.a. er anført:

"Jeg er stærkt utilfreds med afgørelsen, da mit knæ hæmmer mig meget i dagligdagen. Jeg kan ikke bøje det, så jeg får hjælp til dagligdags ting, så som rengøring og havearbejde. Fx når jeg er i bad, bliver jeg nød til at have en stol med ud i badet, da jeg ellers ikke kan vaske mine fødder og kan ikke stå op i længere tid. Jeg kan højst stå op i max 5 min ellers gør mit knæ ondt.

Jeg håber virkelig i vil kigge på sagen igen, for hvis jeg ikke har min 5% men, så ved jeg ikke hvad der skal til for at få dette.

Årsagssammenhæng er faldet på badeværelse gulvet og jeg har fået oplyst af lægerne at faldet resulterede i at noget inde i knæet var gået løst. Dette står også i journal oplysningerne."

Nævnet har fået forlagt bilag fra sagen. Af speciallægeerklæring dateret 10/2 2017 fremgår blandt andet:

"Undertegnede undersøgte den 22. december 2015 [klager] og udfærdigede en speciallægeerklæring den 25. december 2015 om følgerne efter et ulykkestilfælde den 9. december [september] 2014.

Konklusionen i erklæringen var at skadelidte ved ulykken faldt og slog det venstre knæ, hvor der et halvt år forinden var indsat en knæprotese, som var velfungerende. Der havde siden været smerter i knæet og ingen effekt af blokadebehandling eller artroskopisk synovektomi. Det blev skønnet, at det drejede sig om en kronisk smertetilstand udløst af det direkte traume.

Skadelidte har senere gennemgået et undersøgelsesforløb, først på Ortopædkirurgisk afdeling, …, hvor knæproteseoperationen var udført og senere på Ortopædkirurgisk afdeling, … ved undertegnede, og som kan resumeres:

Ved undersøgelse den 1. april 2016 på … Sygehus var der konstante smerter, der blev øget ved hvert skridt og behov for anvendelse af en krykkestok.

På mistanke om tendinit i tractus iliotibialis blev der givet en blokade, som var uden effekt. Skadelidte blev undersøgt af undertegnede på Ortopædkirurgisk afdeling, … den 27. maj 2016. Der var smerter i det venstre knæ på indersiden og nedenfor knæskallen.

Der blev udført SPECT/CT scanning den 7. juni 2016, som viste opladning foran tibiakomponenten og i det patellofemorale led.

I samråd med skadelidte blev det den 20. juli 2016 aftalt at eksplorere det venstre knæ. Dette blev foretaget den 19. september 2016, hvor jeg fandt at tibiakomponenten ikke var bundet fast til knoglecementen på medialsiden. Der blev foretaget revision af tibiakomponenten til en protese med stem på tibia.

Konklusionen var således, at tibiakomponenten havde løsnet sig i knoglecementen i forbindelse med traumet i september 2014.

Ved efterfølgende kontrol den 23. november 2016 gik det fint, og skadelidte var godt tilfreds. Der var lidt smerter medialt i knæet, som kunne bevæges 0 - 120° og var stabilt. Der var veludtalt

quadricepsatrofi, og skadelidte skulle fortsætte træningen, som hun var i gang med. Det ambulante forløb blev afsluttet.

Det er nu undertegnedes opfattelse, at årsagen til skadelidtes gener efter ulykken den 9. september 2014 var løsning af tibiakomponenten i det venstre knæ, som dermed var blevet ikke-velfungerende."

Af udtalelse fra Arbejdsmarkedet Erhvervssikring dateret 25/7 2017 fremgår blandt andet:

"**Vurdering af varigt mén**
Vores lægekonsulent med speciale i ortopædkirurgi har deltaget ved vurderingen af det varige mén.

Da der er tale om en ulykkesforsikring, bliver der ved vurderingen af det varige mén ikke kompenseret for forværring eller gener, der skyldes forudbestående helbredsmæssige forhold.

Grundlaget for vores vurdering:
- [Klager] faldet den 9. september 2014 på badeværelsesgulvet og slog venstre knæ direkte i gulvet.
- [Klager] henvendte sig dagen efter på [hospital] på grund af hævelse i knæet.
- Røntgenundersøgelse samme dag påviste ikke tegn på brud.
- Den 8 september 2015 blev der foretaget en kikkertundersøgelse af venstre knæ, hvor der ikke blev fundet skade på protesen eller knoglebrud.
- Det fremgår af de lægelige oplysninger, at [klager] den 19. marts 2014 fik isat en protese i venstre knæ på grund af artrose.

Ved vurderingen af det varige mén har vi lagt vægt på, at [klageren] aktuel klager over konstante smerter i venstre knæ med nogen funktionsnedsættelse.

Der er vores vurdering, at der ikke er årsagssammenhæng mellem [klagerens] klager over smerter i venstre knæ og ulykken den 9. september 2014, da det er vores lægefaglige vurdering, at den aktuelle ulykke isoleret set ikke er egnet til at medføre varige gener i et ellers rask knæ.

Vi har i den forbindelse lagt vægt på, at [klageren] i 2014 fik isat en knæprotese, og at der i forbindelse med aktuelle ulykke er tale om en forværret irritationstilstand i et artroseknæ med en isat protese. Derudover er der ikke konstateret brud eller sket skade på protesen i forbindelse med ulykken.

På baggrund af ovenstående er det således vores vurdering, at [klagerens] klager over smerter i venstre knæ med overvejende sandsynlighed må tilskrives andre forhold en den aktuelle ulykke.

Vi vurderer derfor, at ulykken den 9. september 2014 har medført et varigt mén på mindre end 5 procent.

4. 90783

Nævnet udtaler:

Den 9/9 2014 faldt klageren på sit badeværelse og slog venstre knæ ned i gulvet. Herefter oplevede klageren smerter i knæet og funktionalitetsnedsættelse. Det viste sig efterfølgende, at en del af klagerens knæprotese var gået løs.

Klageren ønsker sit varige mén fastsat til 5-7 % og henviser til sine aktuelle gener. Selskabet har afvist at udbetale godtgørelse med henvisning til, at der ikke er årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden.

Af speciallægeerklæring dateret 10/2 2017 fremgår det blandt andet, at det er speciallægens opfattelse, at årsagen til skadelidtes gener efter ulykken var løsning af tibiakomponenten i det venstre knæ.

Af vejledende udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremgår det blandt andet, at det er Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings lægefaglige vurdering, at ulykken isoleret set ikke er egnet til at medføre varige gener i et ellers rask knæ. Der er i udtalelsen blandt andet lagt vægt på, at klageren i 2014 fik isat en knæprotese, og at der i forbindelse med ulykken var tale om en forværret irritationstilstand i et artroseknæ med en isat protese. Derudover er der ikke konstateret brud eller sket skade på protesen i forbindelse med ulykken.

Efter en gennemgang af sagen – herunder speciallægeerklæringen og udtalelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring – kan nævnet ikke kritisere selskabets afgørelse. Det, som klageren har oplyst om sine aktuelle gener, kan ikke føre til andet resultat.

5. 90783

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen

formand